

Borgernes input om plejehjem i Vesthimmerland

Leila Holler:

Jeg vil gerne lade min bekymring komme til udtryk. Jeg vil kort fortælle om optakten til min mors nylige diagnosticerede demenssygdom.

Min mor passede min far under hans sygdom i omkring 3 år. Han endte i kørestol, brugte lift og havde hjemmehjælp mange gange dagligt. Han døde i nov 2019, efter næsten 67 års ægteskab. Det resulterede naturligvis i en stor sorg og ensomhed for min mor, da hun blev alene. Min mor har aldrig været social, er meget hørehæmmet og nu også ensom. Hun var, inden min fars død, begyndt ikke at kunne finde ord, men som jeg var overbevist om var stressrelateret, da hun slet ikke kunne forlige sig med, at hendes hjem skulle ommøbleres og ende som en banegård. Så kom Corona, hvilket gjorde hendes ensomhed og ordfindingsbesvær vanskeligere, og vi opdage hun var begyndt at tale med for i TV. Vi var således nødt til i familien, at besøge hende mere. Hun blev demenstestet første gang i juni 2020, med et ok resultat, men allerede i september begyndte hendes hallucinationer. Det startede med en sød mand der spillede musik for hende, men blev hurtigt efterfulgt af nogle forfærdelige hallucinationer, hvor flere fiktive personer ville hende ondt, såsom at stjæle, slå hende ihjel og mishandle eller dræbe hendes kat . De var så livagtige at vi som pårørende kunne genkende de forskellige grupper. Hun blev tilknyttet gerontopsyk og næste demenstest var nu dårlig. I januar 2021 fik hun konstateret Lewy body demenssygdom. Hun blev meget psykotisk, men der gik alligevel et par mdr, hvor vi som pårørende kæmpede for at få hende indlagt. Det skete så endelig i februar, og var frihedsberøvet i 2 mdr. min mor acceptere under intet tidspunkt, at hun var syg. I mellemtiden søgte vi om værgemål, og Vesthimmerlandskommune søgte om at lave en plejehjemsplads om til en midlertidig bolig, med henblik på, at gøre den permanent igen. Mor blev udskrevet fra psyk før værgemål var i orden, og vi så os nødsaget til at lade hende komme hjem i eget hus, da hun ikke ville acceptere at komme på plejehjem. Værgemålet kom så 1 uge senere, hvilket var svært at bruge til noget nu. Hun slappede af i sit hjem, klarede selv det meste af praktiske gøremål, og hendes farlige hallucinationer var væk, da hun nu også var medicineret rimeligt godt. Det betyder at hun det meste af tiden kan samtale nogenlunde som før, og virke helt normal mange timer i døgnnet.

Vi, altså pårørende, kørte nu op og så den bolig hun var blevet tildelt. Det skal tilføjes, at jeg selv har arbejdet inden forsundhedssystemet , men er nu efterløønner. Min mor var blevet tildelt et hummer, som jeg vil kalde det. Et lille værelse, hvor der skulle stå en seng, og godt nok eget badeværelse. Da jeg som 22 årig havde arbejdet samme sted, (men efterfølgende i Midtjylland) var den eneste forskel, at badeværelset var blevet større. Det kunne vi ikke acceptere, og der var ingen større med mindre vi skulle køre 30 km. I hendes nærområde er der 2 ret store byer, men begge disse byer, Års og Farsø, halter langt bagefter. De steder jeg har arbejdet, er der blevet bygget store lejligheder fra 1997 frem til 2003, så jeg kunne i min vildeste fantasi ikke forestille mig, der stadig var så små stuer i dagens Danmark . Personalet ville gerne have det til at fremstå som om fællesarealet er så godt. Jeg spurgte ind til, hvem min mor kunne tale med, og de mente der måske var 1. Min pointe er, at man er fastholder fællesarealer, hvor borgerne bliver placeret, mens personalet så bedre kan overskue hvad der sker. (husk jeg har selv arbejdet med plejekrævende og mennesker med demens i mange år.) Det er i min optik en KÆMPE besparelse, for så behøver der kun at være få personale og en flyver .

Hvis min mor bliver overtalt til eller er nødt til at komme på plejehjem, kan hun få 3-4 stk møbler med sig. Der er ikke noget thekøkken. Hun vil blive total pacificeret , og hendes demenssygdom vil accelerere. Ikke noget at foretage sig, ikke nogen at tale med. Vi kan som pårørende end ikke lave noget med hende på stuen. Her tænker jeg så som at pynte jordbær, lave kaffe og lign. Vi vil også være tvunget til disse ting i fællesarealet. Det er ikke i orden at behandle ældre syge mennesker på den måde, og jeg er virkelig harm over det. Vi ønsker kun, at min mor må glemme at åbne sine øjne en morgen, så vi ikke skal tage stilling til, at hun skal ende i et lille hummer. Nu ved jeg ikke hvad du kan bruge af det jeg har skrevet, og om du kan.